

Osvojené dítě:

Pepík má oslavu

Osvojené dítě: Pepík má oslavu

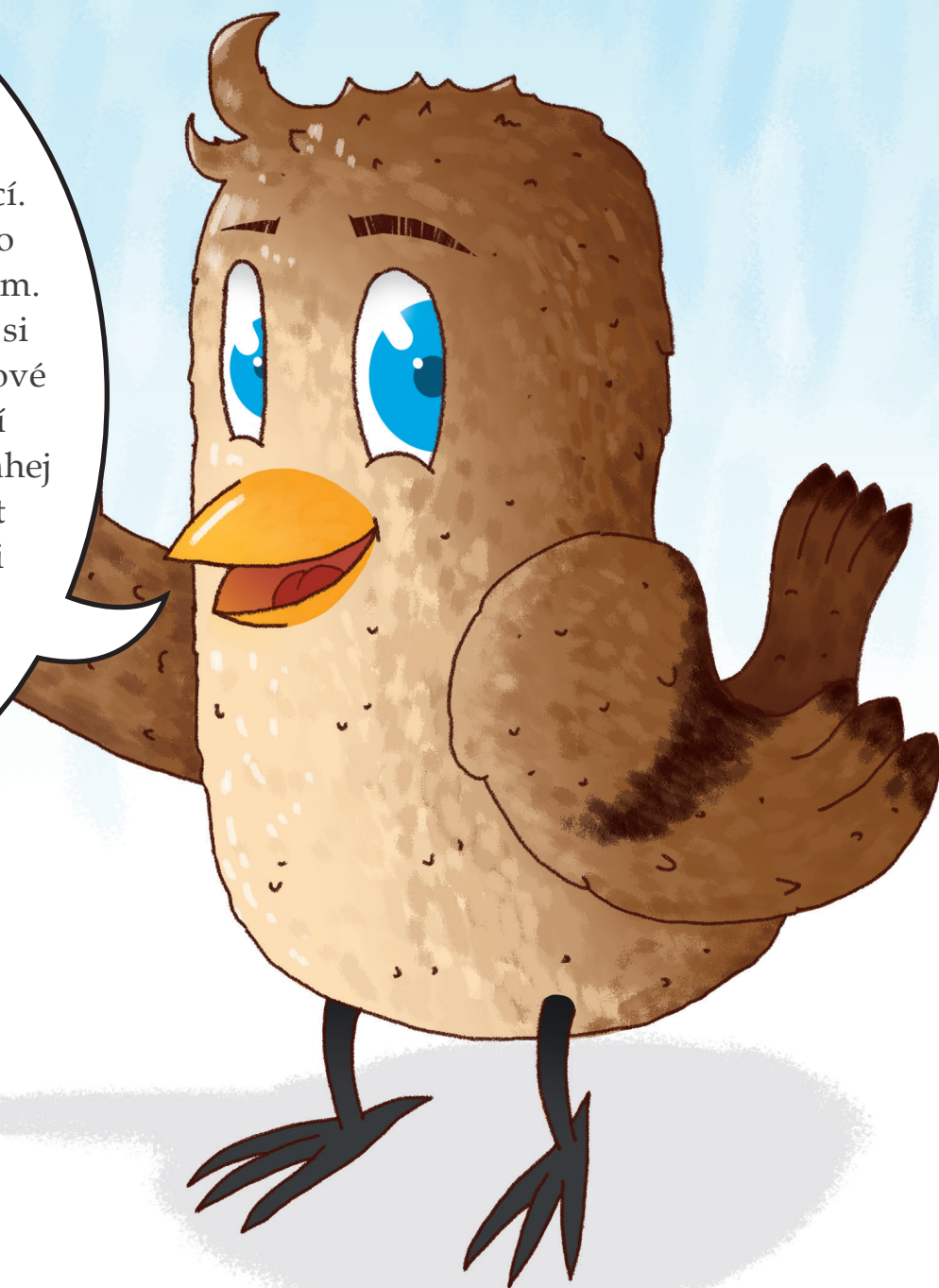
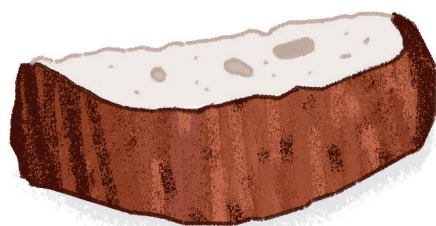
Johana Mertová

© Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2019

ISBN 978-80-7421-167-6

Za cenné rady a připomínky děkujeme Mgr. et Mgr. Aleně Svobodové,
Bc. Šárce Francírkové a Mgr. et Mgr. Bohuslavě Janků.

„Ahoj,
já jsem Vrabčák. Lítám
po okolí a hledám něco
dobrého do břicha. Cestou
zahlednu a dozvím se spoustu věcí.
Čimčarara, čim, čim, čim, všechno
znám a všechno vím. Rád ti poradím.
Toto je tvůj sešit. Prosím, podepiš si
ho na místě, kde jsem nechal chlebové
drobečky. Pokud tě při jeho čtení
napadnou nějaké další otázky, neváhej
se zeptat dospělého, který ti sešit
předal. Ptát se je v pořádku. Děti
by měly dostat odpovědi na to,
co je zajímavá. Jen tak se mohou
vyjádřit k tomu, co se s nimi
a kolem nich děje.“

Tady napiš své jméno:

.....

Neposedný a zvědavý Vrabčák se rozhlížel, co by kde sezobl. Ale co to? Otevřeným oknem uviděl svého kamaráda, jak chodí po pokoji a něco usilovně hledá.

Ptáček zavolal na chlapce:
„Ahoj Pepíku, čím, čím, s čím ti mohu pomoci?“

„Ále,“ mávnul Pepík rukou, „za chvíli začíná moje oslava a já nemůžu najít ponožku, neviděl jsi ji?“

Rozhlédni se po obrázku, najdeš, kam se zatoulala Pepíkova ponožka?

„A co slavíte?“
zeptal se Vrabčák.

Pepík se rozzářil a začal vrabcovi vysvětlovat: „No přeci, že mám novou mámu a tátu. Před týdnem pan soudce rozhodnul, že jsem osvojený. To znamená, že už se nejmenuji Josef Nikl, ale Josef Macháček. Mám tedy shodné příjmení jako mí noví rodiče Macháčkovi, kteří si mě osvojili neboli adoptovali. Dokonce dostanu i takový papír, kde to budu mít napsané.“

„Páni ptáci, to je novinka,“
překvapeně pípнул Vrabčák,
„takže ty bydlíš v novém hnízdě
a jsi osvojený - neboli žiješ v azob,
azob..., já bych něco sezob!“
vtom si Vrabčák vzpomněl, že už mu
zase kručí v bříšku.

„V adopci,“
opravil ho Pepík.

„Čim, čim, vždyť to říkám v azobci a co to ještě znamená?“
vyptával se Vrabčák.

„Je to stejné, jako bych se mé nové mámě a tátovi narodil a oni byli mými rodiči odjakživa. Budou se o mě starat každý den. Třeba když budu nemocný, půjdou se mnou k paní doktorce. Později mi budou chodit na třídní schůzky do školy, podepisovat domácí úkoly. Zkrátka můžou za mě rozhodovat a podepisovat věci, kde je potřeba podpis rodiče. Dokonce mám nové hned dvě babičky a jednoho dědu. Podívej!“

Domaluj do obrázku portrét Pepíkovy nové babičky. Jak vidíš, babička nosí brýle.

„Aha,“

poposedl Vrabčák a načechral si zobákem peříčka pod levým křídlem,
**„už tomu začínám rozumět. Je to podobné, jako když se můj kamarád
Kukačka vylíhl v hnízdě u manželů Konipasových. Pan Konipas
mu shání každý den jídlo a paní Konipasová ho zahřívá, aby mu
bylo teplo. Všichni v lese vědí, že vajíčko Kukačky snesla paní
Kukačková, nikoliv Konipasová. A stejné je to i u tebe. Patříš teď
do hnízda k Macháčkovým. Máš dvě mámy a dva táty. Rozumím
tomu správně?“**

„Přesně“,

usmál se Pepík na Vrabčáka a dodal,
„prvním jsem se narodil, ale druzí se o mě starají.“

Přiřaď k ptačímu domečku správný zvonek jeho majitele.

Vrabčák ale měl na zobáčku další otázky:
„A co tvoje mamka, u které jsi byl v bříšku,
s tou se už nikdy neuvidíš?“

„Při osvojení adresu nových rodičů většinou původní rodiče neznají
a dítě se s nimi spíše nenavštěvuje“,
odpověděl zkušeně Pepík.

„Moje máma Petra je nemocná, a tak se o mě nemohla starat. Moc už si na ni
nevzpomínám. Mám od ní jednoho plyšáka, který je tu se mnou, a dopis.
Tátu jsem nikdy neviděl.“

Pepík ještě dodal:
„Moje nová máma Jana s tátou Oldou mi ale říkali, že pokud to bude možné
a pro mě bezpečné, tak mi pomůžou se s mámou Petrou a třeba i s tátou
v budoucnu setkat.“

„To je dobře,“
poznámenal Vrabčák a dodal,
„každý ptáček si notuje svou písničku. Paní Konipasová ví, že kukaččí kluk
musí umět kukat. A i ty k tomu, abys našel svou správnou notu, potřebuješ
vědět, co jsi za ptáčka a komu ses vylíhl.“

Jaká je tvoje oblíbená písnička? Umíš ji zaspívat? Zkus písničku znovu zaspívat,
ale místo slov kukej jako kukačka.

Vrabčák měl další otázku:
„A tvá máma Petra ví, že jsi osvojený?“

Pepík vrabce poučoval:
„Než se dítěti hledají noví rodiče, pan soudce jeho mámě a tátovi vysvětlí, co to osvojení znamená. To ale někdy není možné, protože se neví, kde rodič žije. Může se i stát, že se dokonce neví, kdo je máma nebo táta dítěte. Zkrátka je to někdy moc složité.“

„Hm, asi ulítli do teplých krajin,“
zašeptal si Vrabčák pro sebe.

Domaluj Pepíkovi
na obličej pihy.
Má jich 13.

Pak se Vrabčák zamyslel:
„A může pan soudce rozhodnout,
že se vrátíš zase zpátky ke svým prvním rodičům?“

Pepík se podrbal na hlavě:
„Máma Jana mi říkala, že po třech letech od rozhodnutí soudu o osvojení
už nic zrušit nejde.“

Pepík se usmál:
„Ale taky říkala, že se na kluka jako já moc dlouho těšili.
A prý si přejí, abych byl jejich syn už napořád.“

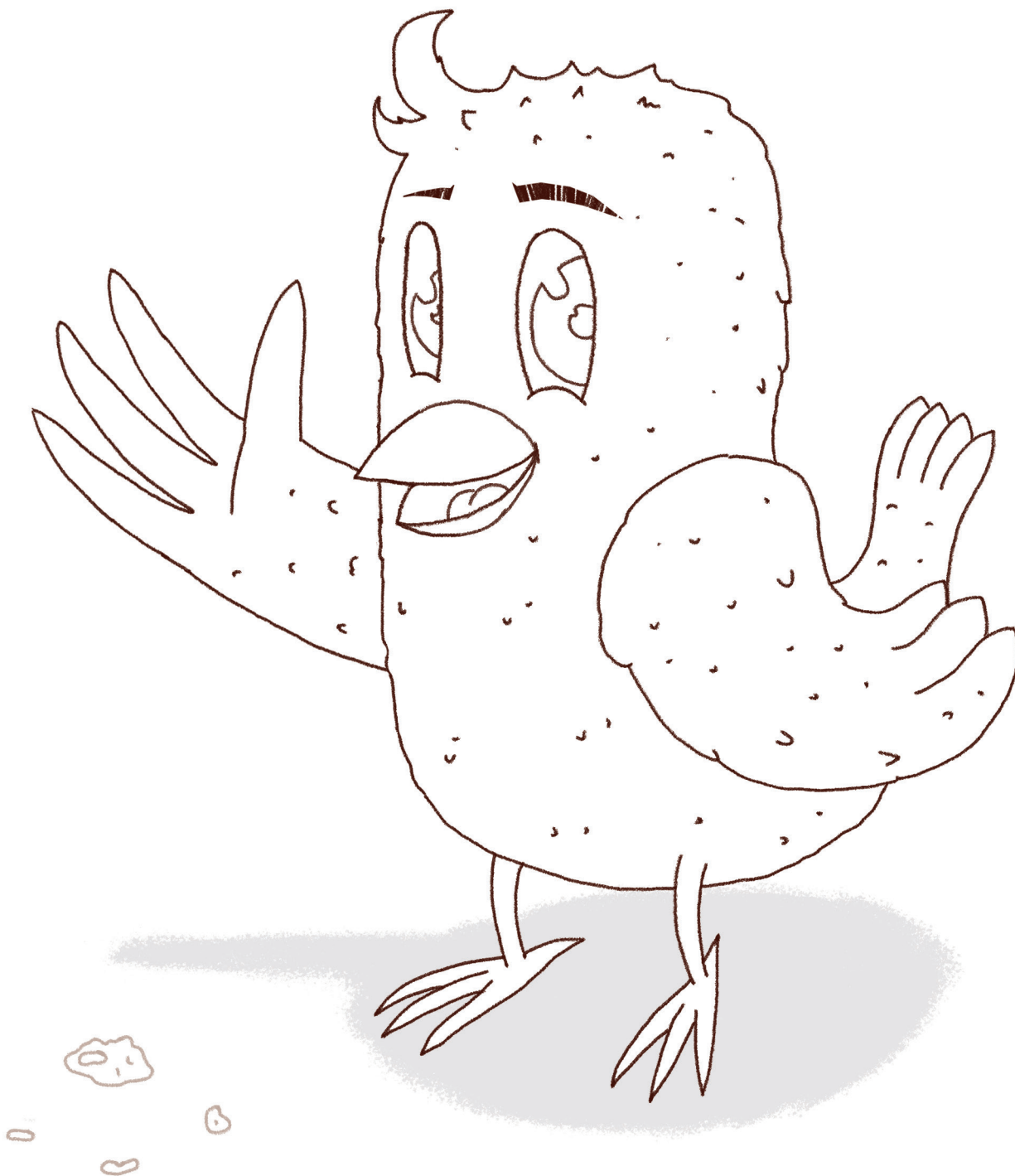
Vtom se ozvalo:
„Pepíku, pojď za námi.“

Chlapec směrem k ptáčkovi prohodil:
„Konec otázek, nemám čas, musím běžet.“

Vrabčák ještě stačil za Pepíkem zavolat:
„A budete slavit často? Dort vypadá báječně, já že bych znovu zaletěl?“
Ale to už ho Pepík neslyšel, protože měl oči jenom pro své nové rodiče.

„Čim, čim, jestli chceš, můžeš si mě vymalovat. Klidně si mě přibarvi podle své fantazie. Hlavně mi domaluj nějaké drobečky či jiné mňamky, moc toho tady nemám. Díky.“

Dovětek pro dospělé čtenáře

Text je určený dětem ve věku 5–11 let. S ohledem na široké věkové rozpětí cílové skupiny obsahuje i složitější výrazy, které menší děti nemusejí pochopit. Záměrem není, aby děti všemu porozuměly, ale aby měly základní představu o tématu. Je vhodné, aby text četlo dítě s dospělým (sociální pracovník, náhradní rodič, učitel, rodič), který mu předá a blíže vysvětlí další informace. Příběh lze doplňovat a upravovat dle životní situace konkrétního dítěte. Je třeba odpovídat na otázky dítěte a všimnout si toho, co ho zajímá, co je pro něj důležité, na čem a na kom mu záleží.

Cílem textu je:

- a) informovat dítě umístěné mimo jeho rodinu obecně o institutu osvojení a následně zjistit jeho vyjádření k plánu osvojení;
- b) připravit dítě na přechod do konkrétní osvojitelské rodiny;
- c) hovořit s dítětem v osvojení na téma identity a jeho životní historie;
- d) seznámit širokou dětskou populaci s tématem osvojení.

Tento materiál vznikl v rámci projektu Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany dětí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

PRÁVO NA DĚTSTVÍ

**Ve stejné edici byly vydány
ještě tyto publikace:**

Dítě v pěstounské péči:
Maruška se chystá na cestu

Dítě v pěstounské péči na přechodnou dobu:
Pavlíkova dobrodružná plavba

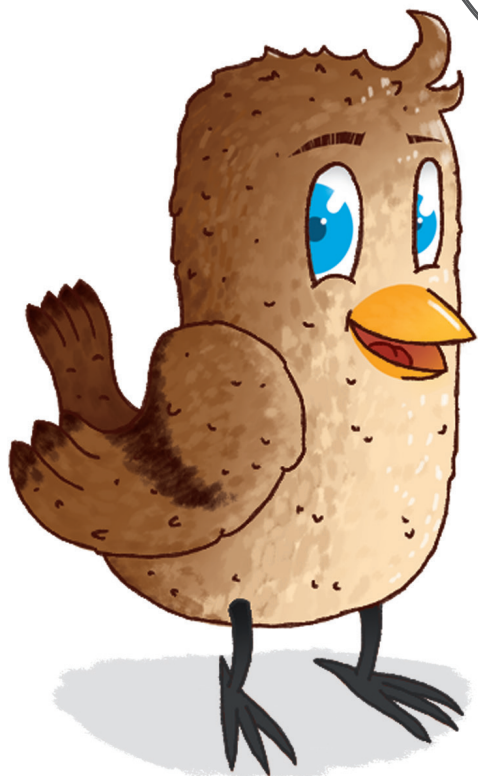
Důvody, proč děti nežijí se svými rodiči:
Jak si kukačka Jitka přála být dobrou maminkou

Cesta k náhradnímu rodičovství:
Strnadovi si jedou pro Marušku

Komiks o pěstounské péči pro děti od 12 let: DVA v PP

Jak pracovat s dětskými sešity při zjišťování
názoru dítěte na náhradní rodinnou péči

Texty naleznete na:
www.pravonadetstvi.cz

Účelová neperiodická publikace

Osvojené dítě: Pepík má oslavu

Mgr. Johana Mertová

Ilustrace a grafická úprava: Jan Líbal

Vyšlo v roce 2019,

vydání první, 20 stran, 5000 výtisků.

Vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí,

Na Poříčnickém právu 1, 128 01 Praha 2

jako neprodejnou účelovou publikaci.

TISK CENTRUM s.r.o., Modřická 62, Moravany u Brna

ISBN 978-80-7421-167-6

Neprodejné

Vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí v roce 2019,
Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2
jako neprodejnou účelovou publikaci.
ISBN 978-80-7421-167-6
© MPSV
www.pravonadetstvi.cz

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

PRÁVO NA DĚTSTVÍ